

UBOCZNE, WYROBY LEŚNE	NORMA BRANŻOWA	BN-71 9236-02
	Miotły brzożowe	
	Zamiast PN-54/D-77000	
Grupa katalogowa 0923 ¹⁾		

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są miotły z chrustu brzożowego przeznaczone do zamiatania.

1.2. Określenia

1.2.1. Trzon — górna część miotły w kształcie walca, związana drutem lub wikliną, służąca do trzymania w rękach lub do osadzenia kija.

1.2.2. Pióro — dolna robocza część miotły uformowana z cienkich końców chrustu brzożowego.

1.3. Normy związane

PN-67/M-80026 Druty okrągłe ze stali niskowęglowej ogólnego przeznaczenia

BN-74/9224-02 Chrust brzożowy miotlarski i hutniczy

BN-72/9225-02 Materiały plecionkarskie. Pręty wiklinowe

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Typy. W zależności od wymiarów i wykonania rozróżnia się trzy typy mioteł brzożowych:

R — bez kija,

K — walcowy przeznaczony do osadzenia na kiju,

S — płaski przeznaczony do osadzenia na kiju.

2.2. Przykład oznaczenia miotły brzożowej bez kija:

MIOTŁA BRZOŻOWA — R BN-71/9236-02

3. WYMAGANIA

3.1. Wymiary w cm — wg tablicy.

Wymiary	Typ		
	R	K	S
Długość miotły	90÷100	70÷80	80÷90
Długość trzonu	40±3	26±3	30±3
Długość pióra	50÷60	44÷54	50÷60
Średnica trzonu przy pierwszym wiązaniu	5±1	8±2	9±2

¹⁾ Symbole wg SWW: 4613-11 i 4613-12.

3.2. Materiał

a) chrust brzożowy świeży wg BN-74/9224-02 o długości zbliżonej do długości miotły i o średnicy w grubszym końcu 5÷10 mm,

b) drut stalowy goły miękki wg PN-67/M-80026 o średnicy 1,2 mm lub 1,4 mm, przeznaczony do wiązania trzonu oraz opakowania mioteł,

c) wiklina łupana niekorowana wg BN-72/9225-02 o szerokości płaszczyzny przełupu 4÷7 mm mierzonej w połowie długości, przeznaczona do wiązania trzonu mioteł.

3.3. Jakość chrustu. Miotły powinny być wyrobione z chrustu brzożowego zdrowego, elastycznego i praktycznie prostego. Niedopuszczalne są złamania i pęknięcia poprzeczne chrustu. Miotła zgięta w połowie pióra pod kątem 45° nie powinny się łamać.

3.4. Wykonanie

3.4.1. Przygotowanie i układanie chrustu. Grubsze końce chrustu ułożonego w miotły typu R, K i S powinny być w połowie długości trzonu oczyszczone z bocznych pędów oraz ścienione przez zestruganie. Chrust powinien być ułożony w miotle cieńszymi końcami w jedną stronę, a grubszymi w drugą stronę. W trzonie miotły typu R dopuszcza się ułożenie 40% cieńszych i krótszych gałązek chrustu, umocowanych tylko trzecim i czwartym wiązaniem trzonu.

3.4.2. Rodzaje wiązania trzonu. Rozróżnia się dwa rodzaje wiązań trzonu: wiązanie drutem i wiązanie wikliną łupaną, które mogą być stosowane dowolnie pod warunkiem, że każda miotła może mieć tylko jeden rodzaj wiązania.

3.4.3. Sposób wiązania mioteł typu R

a) Drutem — trzon miotły powinien być ściśle związany w czterech miejscach przez podwójne owinięcia drutem. Końce drutu powinny być kilkakrotnie skręcone, ugięte i wciśnięte do środka trzonu. Pierwsze wiązanie powinno znajdować się w odległości 6 ± 1 cm od uciętego końca trzonu, drugie — w odległości 20 ± 2 cm, trzecie — w

Zjednoczenie Produkcji Leśnej „Las”

Ustanowiona przez Dyr. Zjednoczenia Produkcji Leśnej „Las” dnia 13 lipca 1971 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i obrotu od dnia 1 października 1971 r.

(Mon. Pol. nr 48/1971 poz. 314)

odległości 34 ± 3 cm i czwarte — w odległości — 40 ± 3 cm.

Przy zastosowaniu drutu o średnicy $1,5 \div 1,8$ mm dopuszcza się owinięcie trzonu jeden raz.

b) Wikliną — trzon miotły powinien być ściśle związany w czterech miejscach. Każde wiązanie powinno być wykonane w sposób następujący: grubszy koniec wikliny należy przewlec przez trzon na drugą stronę, zagiąć w kierunku pióra i owinać łącznie z trzonem pięcio- lub sześciokrotnie pozostałą częścią wikliny; cieńszy koniec wikliny należy zagiąć pod kątem prostym i przeciągnąć pod zwojami przez całą szerokość wiązania. Każde wiązanie powinno znajdować się od uciętego końca trzonu w odległości (licząc od środka wiązania) jak w 3.4.3a).

3.4.4. Sposób wiązania mioteł typu K

a) Drutem — wiązanie powinno być wykonane w trzech miejscach w sposób podany w 3.4.3a). Pierwsze wiązanie powinno znajdować się w odległości 6 ± 1 cm, od uciętego końca trzonu, drugie — w odległości 16 ± 2 cm i trzecie — w odległości 26 ± 3 cm.

b) Wikliną — wiązanie powinno być wykonane w trzech miejscach w sposób podany w 3.4.3b). Każde wiązanie powinno znajdować się od uciętego końca trzonu w odległości (licząc od środka wiązania) jak w 3.4.3a).

3.4.5. Sposób wiązania mioteł typu S. Trzon miotły powinien być ściśle związany w trzech miejscach w sposób podany w 3.4.3a). Pierwsze wiązanie powinno znajdować się w odległości 5 ± 1 cm od uciętego końca trzonu, drugie — w odległości 15 ± 2 cm i trzecie w odległości 27 ± 3 cm. W odległości 12 cm od ostatniego wiązania trzonu, pióro miotły powinno być trzykrotnie przeszyte podwójnym drutem, co nadaje miotle płaski łopatomaty kształt.

3.4.6. Rozluźnianie wiązań. We wszystkich typach mioteł dopuszcza się rozluźnianie wiązań trzonu do 15% średnicy.

3.4.7. Wykończenie trzonu. Koniec trzonu mioteł typu R powinien być lekko zaokrąglony, zaś koniec trzonu mioteł typu K i S powinien two-

żyć płaszczyznę praktycznie prostopadłą do osi trzonu.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Miotły pakuje się w wiązki zawierające po 20 sztuk mioteł jednego typu ułożonych trzonami w jedną stronę. Każda wiązka powinna być mocno związana witką brzoową, wikliną lub drutem miękkim o średnicy $1,2 \div 1,4$ mm. Wiązki z mioteł typu R powinny być związane przy czwartym wiązaniu trzonów, a wiązki z miotłami typu K i S — przy trzecim wiązaniu. Dopuszcza się do 10% wiązek rozsypanych na skutek pęknięcia lub rozluźnienia wiązania.

Partia mioteł w transakcjach hurtowych, a każda wiązka w sprzedaży detalicznej powinna być zaopatrzona w etykietę zawierającą co najmniej następujące dane:

- nazwę wyrobu,
- nazwę i adres producenta,
- cenę.

4.2. Przechowywanie. Miotły powinny być przechowywane w pomieszczeniach przewiewnych. Dopuszcza się przechowywanie mioteł ułożonych na podkładkach warstwami w stosy.

4.3. Transport. Miotły brzoowe powinny być przewożone krytymi środkami transportowymi. Przy załadunku należy w pełni wykorzystać pojemność środka transportowego.

5. BADANIA

5.1. Przygotowanie do badań. Miotły brzoowe powinny być posortowane według poszczególnych typów i ułożone na podkładkach.

5.2. Wykonanie badań polega na stwierdzeniu przez pomiar i oględziny zewnętrzne zgodności każdej miotły z wymaganiami zawartymi w rozdz. 3.

5.3. Ocena partii. Partię mioteł należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeżeli wyniki wszystkich badań są dodatnie.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Istotne zmiany w stosunku do PN-54/D-77000

- a) wprowadzono nowy typ miotły,
- b) wprowadzono wymagania dotyczące znakowania i transportu mioteł,
- c) wprowadzono do normy badania.

2. Wydanie 3 — stan aktualny: wrzesień 1986 — uaktualniono normy związane.